

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostratum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

36. Garvita Praedicatio

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](#)

36. GRATVITA PRAEDI-
CATIO.

A. Si quis fortè Concionatoribus salario afferat, putasne futuros, qui nobis gratuito prædicarent. *B.* Imò putasne futuros, qui tales suscipierent, & alerent? *A.* Vtrumque dubium mihi est, utrumque tamen mihi spem permagnam facit: nam & Pauli similes aliquos, & Macedonū plurimos expectārim. *B.* Equidē si mores hodiernos videoas, illi in res suas, ac decimas personales, prædiales & fortunales intentissimi sunt; hi vix quod debet bona fide exsolvunt, tantum abest ut textoriam ibi persuadeas, vel liberale hic hospitium speres. *A.* Cum Mundum intueor, video Francisci Flagellantum, Capucinorū ordines numerosa imitatione assumptos, eorumq; totos exercitus ali. quod primis exordiis nemini fortassis credibile fuit, & unus ac alter, bene de hominibus mereri cupiens, tum laborare paratus desperet? *B.* Tu sane pro pastoribus mendicos nobis dabis, terra mancipia. *A.* At Paulus pauperie nihil abiectior: gloriatur se gratuitum Evangelistam, neque metuit defuturos verbi condignos præcones, sed magis verebatur ne populi liberalitas pro pastoribus invitaret lupos: nam ad emolumentum properant oēs, ad gratuitum labore nullus accedit, nisi verè pius. *B.* Olim alia erat pastorum & populi concordia, aliis & coniunctior opum usus, nunc nisi Magistratus obstaret, quotusquisque pagus Eccle-

PRAEDI.

GRATVITÀ PRÆDICATIO. 67

Ecclesiasten toleraret, nedum aleret? A. Qui detonfiones, & vitæ licentiam noverunt, non mirantur Pastores haud esse ea autoritate apud populum, qua deberent: at verus an, or nulla re patratur efficacius quam gratis, & bene merendo de omnibus, beneficentia cícurantur & ad amicitiam alliciuntur etiam immanes feræ. B. Describe mihi talem aliquem. A. Faciam, non meis, sed viri prudentissimi verbis. Finge mihi inquit talem Ecclesiasten, qualem nos querimus, qui se totum exponat iuyandis omnibus, plusquam paterna, maternave sollicitudine pro singulorum vigilans salute, docens ignaros, blandirevocans errantes, erigens ægrotos, consolans lugentes, opitulans afflitos, sublevans oppresos, naseentes Christo tradat, morientibus assideat, moriuos sepeliat, egenos foyeat, oret pro salute omnium, in summa nul um prætereat expertem suæ beneficentia, atque hæc faciat tum constanter, tum alacriter pro his meritis nihil omnino petës mercedis à quoquā, nō pecuniā, nō obsequiū, non gloriā quis obsecro tā duræ mentis est, ut eiustodi virum, non ut numeren quoddam è coelo delapsum & amet & veneretur? tanta Charitas etiam malos compellit ad amorem mutuum, quod si qui sint quitallem constanter odisse sustineant, quid aliud lucri fecerint, nisi ut ab omnib. iudicentur omnibus seris efferaiores? Hæc sunt incantamenta multo efficacissima, hæc philtrea præsentissima ad conciliandum, nec ad conciliandum tantum,

sed

sed etiam ad extorquendum hominum benevolentiam. Ita ille quid tibi videtur? B. Vah Ecclesiasten fingitis, qualis nemo velit esse.

37. M A R T Y R I V M.

A. Trum tu firmius Christianæ religionis fundamentum credis, tot populorumne & doctissimorum hominum consensum, an martyrum constantissimorum multitudinem? B. Nescio quid dicam: nam cum admirabile planè sit, tam simplicem, ut ita dicam, Christianorum cœdilitatem, contra humanæ sapientię rationes semper obtinere, & summos Philosophos confundere, minus id videtur, quod semper vita credideris, morte contestari. A. Ego vero, cum religionis curam paucissimis video committi, & homines magis plerunque vitæ, alimentorumque, quam devotionis curiosos, ingens miraculum credo tam promiscuam, & numerosam utriusque sexus ad martyrium promptitudinem. B. Sane de martyrum sanguine non liceat nisi cum reverentia loqui, mihi tamen id admodum perplexum est, qui inter Anabaptisticos furores tot millenni homines admiranda plane & patientia, & alacritate, & conscientia serenitate mortem subierint, quibus quod deliquerint & erraverint, persuaderi nō potuit nec Religionis summa planè patuit, solum impostorum aliquot somniis innixi sunt. Id quod suspicari me facit, facilius esse innocentem plebem ad lanienam perducere, quam cordatoribus religionis nostræ mysteria persuadere. A. Deploranda equidem sunt,

M A
que dixisti, at
nostræ fidei
& Philosophie
in mundo pot
alam, et in mun
orum secam.
estati, tum in
zlerobur mo
confessionis hu
pate fit? B. C
indam, mov
nacius esse n
& omnia pri
us religionis
it. A. Cred
incedo, nel
en, quas ratio
aciona dicta
confessionum
studiis no
et quicquid
inde religionis
non sufficiat
nos ad tam ar
tur hominum
vidinem cog
itas defens
38.

Nec tot pe
decentes,